

πωλεία
κεία
λαστέια
λεία
πωλεία
ανάλ
ρπει
αι προ

ΠΙΚΗΣ
ρχδούν.
Ο.

ά-
ω-
ο-
ς.
ον
δν.
κ.
ή
ς
ου.

να πλή-
θροσπικιά
σου σίτου.
πυθιν του
ης, είναι
παράξει

α
ΓΚΡΕΚΑ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ

Μαζί με την αναγόρευση του Ρογήρου ως «Καίσαρος των Ρωμαίων», ο Αυτοκράτωρ του Βυζαντίου 'Ανδρόνικος Β' υπεσέχθη εις τους Καταλανούς, ότι, εφ' όσον θα απέκρουον και πάλιν την εισβολήν των Τούρκων και θα έσωζαν την κινδυνεύουσαν Φιλαδέλφειαν, θα παρεχώρει εις αυτούς όριστικώς και αμετακλήτως δλοκλήρον την πεδινήν έκτασιν της Μ. 'Ασίας (έξαιρέσει των πόλεων), ίνα την διαιμοιράσουσιν μεταξύ των ως φέου-

δα. "Απασα ή χώρα θα έτελει υπό την κυριαρχίαν του Καίσαρος Ρογήρου ντέ Φλόρ, ό οποίος θα ήτο ήγεμών ύποτελής εις τον Αυτοκράτορα.

Ο Αυτοκράτωρ πιεζόμενος και από τον όλον καθιστάμενον άπειλητικώτερον κίνδυνον της τουρκικής εισβολής, προέβαινε πλέον εις άλλεπαλληλους έκδηλώσεις εννοίας προς τον άρχηγόν των Καταλανών. Τα σύμβολα του καισαρικού αξιώματος απέστειλεν εις αυτόν διά μεγαλοπρεπούς προσβείας, επί κεφαλής της οποίας ήτο ό ανώτερος τιτλούχος της βυζαντινής Αύλης Θεόδωρος Χούμνος, κομίζων, πλην του στέμματος της πορφύρας και του σκήπτρου, 30.000 χρυσών νομισμάτων και προμήθειαν σίτου. Η προσβεία έγινε δεκτή εις τό έν Καλλιπόλει στρατόπεδον με άναλόγους τιμάς και περιποιήσεις. 'Αλλ' ό Αυτοκράτωρ εις όδολας τάς νέας ταύτας μετά του Ρογήρου συνεννοήσεις έβητεν ένα όρον, τον όποιον δεν ειχε προβλέψει να περιλάβη εις την άρχικην σύμβασιν, περί έλαττώσεως της δύναμews των Καταλανών εις 3.000. Ο όρος επεβάλλετο και από λόγους οικονομικούς, διά να δύναται εύκολώτερον τό Παλάτιον ν' άνταποκρίνεται εις τάς ύποχρεώσεις του, αλλά και από λόγους πολιτικούς. Η ύπερμέτρως αυξηθείσα έντός του Κράτους δύναμις των Καταλανών, ή όποια, με τους υπερεύσαντας επικούρους, ειχεν υπερβή τάς 10.000 άνδρών, άπετέλει σθεσραράτατον κίνδυνον, από του όποιου μόλις τώρα, και υπό τόσον δυσμενείς δι' αυτόν έξωτερικός και έσωτερικός περιστάσεις, έσκέφθη να προφυλαχθ ή 'Ανδρόνικος. Ο όρος ούτος άπεκρούετο διαρρήδην υπό των Καταλανών, οι όποιοι έπ' ούδενί λόγω έδέχοντο να διασπασθούν και έγκαταλείψουν τάς χώρας, εις τάς όποιας, σύμφωνα άλλως τε και προς τάς έπισήμους προς αυτούς υποσέσεις, έθεώρουν, ότι ειχον άποκτήσει δικαιώματα μονίμου έγκαταστάσεως. Η έπιμονή του Βυζαντίου εις τον όρον τούτον έγινενα εις τους Καταλανούς πολλάς ύποψίας και ηύξανε την δυσπιστίαν των, ή όποια, όπως άπεδείχθη από τάς κατόπιν γεγονότα δεν ήτο άδικαιολόγητος.

Διά να κεντήση περισσότερο τον ζήλον των άνδρών και να άποδείξη, ότι τηρή τάς συμβατικούς του ύποχρεώσεις, ό Αυτοκράτωρ προέβη εις την καταβολήν της μισθοδοσίας τεσσάρων μηνών, άνευ της όποίας οι Καταλανοί δεν εφαινοντο διατεθειμένοι να έκστρατεύουν κατά των Τούρκων. Κατόπιν τούτου ήρχισεν ή προετοιμασία της μεγάλης έκστρατείας. Ο Ρογήρος

άπέφασκε να καταφέρει καιρόν πληγμα κατά των Τούρκων, να τους καταδιώξη μέχρι των έστιών των και να απαλλάξη διά παντός την Αυτοκρατορίαν από του κινδύνου νέας επιδρομής των. Έγκαθιστάμενος ό ίδιος εις Μικράν 'Ασίαν και διαθέντων την καισαρικήν του έξουσίαν, απέβλεπεν εις τό να έκκαθαρίση πλήρως την χώραν, να έγκαταστήση εις τάς επικαίρους θέσεις τους πολεμιστάς του, να άνεγειρή φρουρία και να όχυρώση τάς προς νότον και ανατολάς σύνορα. Τό σχεδιόν ήτο μεγαλεπβολον και επεδόθη μεδλας του τάς δυνάμεις εις την έκτέλεσιν του. Αί προπαρασκευαί εις τό στρατόπε-

δον της Καλλιπόλεως διεξήγοντο έν τάχει. Ο Ισχυρότατος ήνωμένος στόλος των Καταλανών συγκεντρούτο και ήτοιμάζετο προς ναυτικήν έκστρατείαν.

Αλλά την πραγματοποιήσιν του τολμηρού τούτου σχεδίου, τό όποιον θα έσωζε την Βυζαντινήν Αυτοκρατορίαν από τον κίνδυνον των Τούρκων, αλλά και θα έδημιούργει Ισχυρόν ανεξάρτητον καταλανικόν κράτος εις Μικράν 'Ασίαν, άνέκοψεν έν γεγονός, τό όποιον, όσον και αν φαίνεται εκ πρώτης όψews ως όφειλόμενον εις τυχαία περιστατικά, κατά θάθος, όμως, πρέπει ν' άποδοθ ή εις την έναντίον του Ρογήρου και των σχεδιών του αντίδρασιν της βυζαντινής Αύλης και του συμβασιλέως Μιχαήλ Θ'. Τό γεγονός τούτο ειχε ή δολοφονία του Ρογήρου και τά επεκλούθησαντα ταύτην αίματηρά γεγονότα.

Προς άποκρουσιν των από βορρά εισβαλλόντων, υπό τον βασιλέα Γεωργίον Θεόδωρον 'Οσφεντισλαύον, Βουλγάρων, εύρίσκετο, όπως και εις προηγουμένην συνέλειαν έμνημονεύσαμεν, εις Αδριανούπολιν ό Μιχαήλ Θ', μετά του άρχηγού των Άλανών μισθοφόρων Γεωργίου. Ο Μιχαήλ έχάτως προσεποιείτο φιλιαν προς τον Ρογήρον, έξάδελφόν του άλλως τε έξ άγχιεταίας. Διά να δείξη τά φιλοσυγγενικά του αισθήματα — υπό τά όποια εκάλυπτε τά έξοντωτικά σχέδια — ό Μιχαήλ προσέκαλεσεν εις τά έν Αδριανούπολει άνάκτορά του την σύζυγον του Ρογήρου Αύγουσταν Μαρίαν μετά των τέκνων της. Η Αύγουστα Μαρία ειχεν άναδειχθ ή άνταξία του. Άγαπήσασα τον ήρωϊκόν πολεμιστήν, τον τόσον διακρινόμενον, χάρις εις τάς προσωπικές άρετάς του, από τον σурφετόν της διεθθαρμένης βυζαντινής άριστοκρατίας, παρεστάθη εις όλους τους αγώνας του και υιοθέτησε τά σχέδιά του, διά την πραγματοποίησιν των όποιων ειργάζετο και ή ίβια, άσκούσα όλην την έπιρροήν της εις την Αύλην διά να έξουδετερώη τάς μηχανορραφίας των αντίπαλων. Εις ίδικάς της επεμβάσεις πλησίον του Αυτοκράτορος, ώφείλετο ή πολλάκις επιδειχθείσα έξαιρετική εύνοια προς τους Καταλανούς. Η Αύγουστα Μαρία, ούδεν εκ των μελλόντων να συμβούν ύποψιαζόμενη, έδέχθη την φιλοξενίαν του συμβασιλέως έξάδελφου της και μετέθη εις Αδριανούπολιν, ύπολογίζουσα, ότι θα επετύγχανε τελικώς να συμφιλίωση τον Μιχαήλ μετά του Ρογήρου. Τό ταξίδιον αυτό της Αύγουστας ύπήρξεν ή αίτία του όλέθρου του γενναίου άρχηγού.

Πριν αναχωρήση διά την νέαν μεγάλην άσιατικήν έκστρατείαν

άπέφασκε να καταφέρει καιρόν πληγμα εις Αδριανούπολιν. Ποίος ήτο ό σκοπός του ταξιδίου τούτου δεν έχει άδιστακτως έξακριθώσθ. Αι έν προκειμένω Ιστορικά μαρτυρία άλληλοσυγκρούονται. Κατά τινας, ό Ρογήρος μετέθη εις Αδριανούπολιν διά να εκδιώξη τον Μιχαήλ Θ' εις καταβολήν χρημάτων. Η μαρτυρία αύτη, όφειλομένη εις τους έχθρικότατα προς τους Καταλανούς διακιεμένους, είνε άπίστευτος, αν ληφθ ή ύπ' όψιν, ότι ό Ρογήρος μετέθη εις τόσον από του στρατοπέδου του άποκεκρυσμένην πόλιν με όλιγάρθμον δύναμιν. Κατ άλλους ό Ρογήρος επεχείρησε τό μοιραίον τούτο

ταξίδιον της ζωής του διά να προσκυνήση τον Μιχαήλ Θ'. Και ή έκβοχή αύτη δεν εύσταθε. Απο την γενικήν άλληλουχίαν των γεγονότων και την συνολικήν εκτίμησιν των πραγμάτων, πρέπει να δεχθώμεν, ότι ή εις Αδριανούπολιν φιλική έπίσκεψις του Ρογήρου ειχε προπαρασκευασθ ή έντέχνως υπό των επιδικόντων την έξόντωσιν του αντίπαλων, Ιδίως δε του Μιχαήλ Θ', χρησιμοποίησαντος προς τούτο ως παγίδα την φιλοξενίαν της Αύγουστας Μαρίας. Όπωσδήποτε και αν έχη τό πράγμα, ό Ρογήρος, με όλιγάρθμον άκολουθίαν (300 Ιππέων) έγκατέλειπε τό στρατόπεδόν του και μετέθη, κατόν Απρίλιον του 1305, εις Αδριανούπολιν προς έπίσκεψιν του συμβασιλέως και διά να παραλάβη την σύζυγον του και τά τέκνα του. Η αισθηματική αύτη άδυναμία, ή τρυφερότης συζύγου και πατρός προς προσφιλείς ύπάρξεις, ύπήρξεν ή άμεσος αίτία του όλέθρου του γενναϊότερου άνδρός της εποχής και του τρωματώτατος των πειρατών του χροσού αίώνος της πειρατείας.

Ο Ρογήρος, άνύποπτος και με τάς καλύτερας διαθέσεις, εισήλθεν ως φίλος εις την Αδριανούπολιν. Διένειμε και την μικράν δύναμιν, ή όποια τον συνώδευεν εις τους υπό του Μιχαήλ Θ' όρισθέντας στρατώνας και αυτός, μετά των ύπασπιστών του, περιεφέρετο άνά τάς όδοús της πόλεως άσπλος. 'Αλλ' ή άμεριμνησία και ή άφοβία των γενναίων — και ήτο πραγματικ ή γενναίος ό Ρογήρος — καθιστά τολμηρούς και θρασείς τους δειλους — ήτο δε και των δειλών δειλότερος ό Μιχαήλ.

Η έναντίον του Ρογήρου έξευφαινομένη συνωμοσία ειχε ως άρχηγόν τον άρχηγόν των Άλανών Γεώργιον, του όποιου έπιτηδειώς έξεμεταλλεύθη ό Μιχαήλ τό πάθος προσωπικής εκδικήσεως, τό όποιον έτρεφε, διότι, όπως είδομεν, οι Καταλανοί ειχον φονεύσει εις Κύζικον τον υίόν του. 'Αλλ' οι συνωμοτάι και ό κινδόν τά νήματα αυτών βασιλέως Μιχαήλ δεν ειχον τό θύρρος να προσβάλουν τον Ρογήρον καθ' όδόν, όπου θα ήτο δυνατόν και άσπλος να αντίταξη αντίστασιν και, ίσως-ίσως, να σωθ ή από Ιππότας του, οι όποιοι θα έσπευδον εις τον τόπον της συμπλοκής. Δι' αυτό και κατέστρωσαν τό ανανδρότερον σχέδιον, τό όποιον ήτο δυνατόν να συλλάβη άνθρώπινος νούς.

Ο συμβασιλέως Μιχαήλ Θ' παρέθεσε μεγαλοπρεπές οικογενειακόν γεύμα εις τον έξάδελφόν του Ρογήρον, εις τό όποιον παρεκάθησαν, μετά της συζύγου του Καίσαρος

(...)

